

Aidon oudosti kiinnostava Fumetto

Juha Veltti

Sveitsin Fumetto-festivaali on erinomaisen kiinnostava jokakeväinen näyteikkuna eurooppalaiseen sarjakuvaan, etenkin sen avantgardeen. Luzernin vanhan, kauniin pikkukaupungin keskustan alueelle levittyvät näyttelyt tarjoavat leppoisaa ja viihdyttävää tavan tutustua läpileikkaukseen sarjakuvan maailmasta, nähdä aktiivisemmillekin harrastajille uusia asioita.

Lahden Muotoiluinstituutin sarjakuvalinjan porukalla matkasimme festivaaleille itsekkin näytteilleasettajina - mitään isoja staroja emme festivaaleilla olisi, johonkin kuppilaan tai ravintolaan oli tietämämme mukaan originaalejamme ja sarjakuvasivuja asetettu. Fumetossa on virallisen näyttelyohjelmiston lisäksi paljon pienempiä näyttelyitä aina silmälasi-liikkeiden ikkunoita myöten - kaikki on selkeästi merkitty festivaalikarttaan. Pienessä keskustassa niitä on helppo ja mukava kiertää.

Räntäsateisesta Suomesta tihkusateiseen Sveitsiin saavuttuani (itsekseni, sillä ryhmämme matkusti hajautuneesti eri päivinä KGB:n turvallisuusparadigmaa

noudattaen) suuntasin Zürichissa ensin taidemuseoon. Täytyy myöntää, että mestarillisen kuvataiteen pökerryttämänä, hieman kyynisenä ajattelin, voi-

Anke Feuchtenbergerin näyttelystä.

sivatko sarjikkeet millään pistää kamppoihin Kieferille, Matisselle, Beckmannille, Vuillard'ille ja Chagall'ille.

Viimeistä huutoa

Majoituksesta ei ollut mitään tietoa iltamyöhällä Luzerniin saapuessani, mutta onneksi vielä auki olevasta festivaalitoimistosta järjestyi leposija yltösiistiin porvarinuorten lokaaliin - suurin osa porukastamme päätyikin sitten rohjoiseen, vallattuun hippikämppään.

Luzern on viehättävä vanha kaupunki, minkä turistitkin ovat oivaltaneet. Ilmapääpiiri oli silti rento ja rauhallinen. Noin paristakymmenestä vieraillemastani näyttelystä minulle jäi parhaiten mieleen Jonathon Rosenin galleriaviritys, neliönmallisia obskyyrin symboliikan täyttämiä maalauksia vierä vieressä, jenkkiläistä outoilukulttuuria parhaimmillaan. Vaikka onkin taidekoulun proffa, löytää mies hengenheimensä outsider-taiteilijoista. Le Dernier Cri oli painattanut vaikuttavan kolme metriä pitkän haitarimallisen serigrafiakirjan Rosenin maalauksista - jos vain olisi kadulta löytynyt sadan euron seteli, olisi semmoinen varmasti päätynyt matkatuliaisiksi.

Good&Gomez tarjosi hulvattomimman ja radikaaleimman kokemuksen pikutarkasti muovailuilla pornobarbeillaan ja painajaismaisilla seksileluillaan, lelujen ja kaupallistetun seksin kieroilla seksikiöllä, sekä kipeillä animaatiopätkillään.

Andrea Brunolla taas oli vakavampi vire sotaa kuvaavassa sarjakuvassaan, joka José Munozin mieleen tuovassa mustavalkoisessa ekspressionismissaan oli visuaalisesti vakuuttavaa. Hänen originaalejaan ja taitavaa tekniikkaansa tuli silmäilyä pitkään ja tarkkaan.

Sprechen sie comix?

Israelilainen Actus-kollektiivi ja hongkongilainen Springroll-ryhmä olivat festarin eksoottiset hedelmät. Jälkimmäinen oli minulle pettymys - ennalta mainostettu kokeellisuutensa olikin ihan tavallista citymarket-kauraa. Israel-näyttelynkin kohdalla kiinnostavimmat jutut tulivat opiskelijoilta, Actus-ryhmä oli vanhahtavamman oloisempaa taidesarjakuvaa.

Anke Feuchtenbergerin näyttely Taidemuseossa oli upea: hiilellä ja punaisella liidulla piirretyt pelkistetyt kuvat olivat mykistävän kauniita. Näyttely koostui Hero und Leander -albumin originaaleista, joka on tehty samannimisen oopperan kuvitukseksi.

Fumetto-festivaalin oleellinen osuus on myös sarjakuvakilpailu, johon lähe-

tetyt vajaan kolmetuhatta sarjakuvaa olivat selailtavissa isoissa kansioissa. Monenkirjavaa matskua, josta itse olisin ehkä nostonut ihan eri juttuja esiin seinille kuin tuomaristo, samoin palkintopallille. Mutta tärkeä kilpailu joka tapauksessa, osanottajia todella ympäri maailman.

Iltaohjelma festivaaleilla oli aika vaatimatonta. Eräänä iltana kiirehdin kiinnostuneena Thomas Ottin haastatteluun, mutta se hoidettiin saksaksi. Teemanä oli nuoruuden musiikkimieltymykset - tunnin verran jaksoin sitä luonnostelun ohella seurata, koulusaksani fiilistellen.

Perjantai-iltana jätin ökykalliin fondue-illallisen väliin, jäädessä samalla paitsi Lissun ja Pekon suorituksista jodlauskilpailussa. Lauantai-iltana luokkamme tytöt sekä pari ulkomaan

vierasta duunasivat makaronia vallatussa talossa, minä kärsin pikakahvi-myrrykyksestä. Olin koko illan tajunnan rajamailla, ja kuuntelin sarjakuvan tekijöiden Paul Karasikin, Peter Blegvadin ja Ulli Lustin kiinnostavia juttuja.

Vuonna 2007 Fumettoon on odotettavissa myös mahtava esiintyjäkalvaki, mm.: Stephane Blanquet (Ranska), Gipi (Italia), Kramers Ergot-ryhmä (USA), Anna Sommer (Sveitsi), Killoffer (Ranska), Nicolas de Crecy (Ranska), Frederik Peeters (Sveitsi), Peter Blegvad (UK) ja Orang-lehden ryhmä (Saksa).

www.fumetto.ch